

»Hvorved adskiller L 108 sig fra det af ministeren i folketingsåret 1983-84 fremsatte forslag til lov om ændring af selskabsskatte- loven og andre skattelove. (Beskatning af fonde og visse foreninger)?«

Svar:

Det i folketingsåret 1983-84 (2. samling) fremsatte L 129, der aldrig nåede at blive vedtaget i folketingsåret, var udformet som et ændringsforslag til selskabsskatte loven.

Forslaget omfattede alene beskatning af registreringspligtige fonde og foreninger. Denne gruppe var identisk med den gruppe af skattepligtige efter det nuværende lovforslag, der er nævnt i § 1, nr. 1, 2 og 3. L 129 indeholdt derimod intet forslag om beskatning af kreditinstitutter m.v., cfr. det nuværende forslags § 1, nr. 4, ligesom det ikke var nødvendigt i det tidligere forslag at sondre mellem arbejdsmarkedssammenslutninger og andre foreninger.

Efter L 129 skulle registrerede fonde og foreninger – ud over af afkast fra erhvervs- mæssig virksomhed – alene beskattes af rente- og udbytteindtægter. Forslaget omfattede således ikke beskatning af avancer, gaver og kontingentindtægter m.v.

Fonde og foreninger kunne efter L 129 fritages for beskatning, i det omfang den skattepligtige indkomst anvendtes til ved- tægtsmæssige formål. Såfremt fonden eller foreningen foruden indkomster, der skulle medregnes til den skattepligtige indkomst, havde ikke-skattepligtige indkomster, ansås disse ikke-skattepligtige indkomster for med- gået til det vedtægtsmæssige formål, før no- gen del af de skattepligtige indkomster ansås for medgået hertil. Desuden kunne der efter dette forslag gives skattefritagelse for hensæt- telser til senere anvendelse til almenvælgen- de eller almennyttige formål. Hensættelserne skulle ikke være anvendt inden udløbet af et bestemt åremål, og det var intet krav, at hen- sættelserne skete til sikring af et konkret al- mennyttigt formål.

Beskatningsprocenterne var efter L 129 40 for så vidt angik renteindtægter og 15 for så vidt angik udbytteindtægter. 40 pct.s skatten svarede på dette tidspunkt til selskabsskat- tens størrelse.

Spørgsmål 21:

»Hvordan sondres mellem driftsomkost- ninger og uddelinger?«

Spørgsmål 22:

»Hvilke udgifter kan fonde og foreninger fradrage eller afskrive på i henhold til forsla- gets § 3?«

Spørgsmål 23:

»Hvad forstås ved en uddeling, jfr. forsla- gets § 4, i forhold til f.eks. omposterings, formuedispositioner og lignende?«

Svar:

Fonde og foreninger opgør som udgangs- punkt i henhold til forslagens § 3, stk. 1, den skattepligtige indkomst efter de for aktiesel- skaber gældende regler, dvs. med sædvanlig adgang til at fradrage driftsomkostninger og foretage skattemæssige afskrivninger.

I den efter almindelige regler (bortset fra bundfradrage i § 3, stk. 2) opgjorte ind- komst kan fonde og foreninger desuden fore- tage fradrag for visse uddelinger og hensæt- telser, jfr. forslagens §§ 4 og 5.

Den skattemæssige betydning af, at en ud- gift karakteriseres som en driftsomkostning eller en uddeling, er bl.a.:

- 1) Uddelinger kan ikke overstige den efter almindelige regler efter bundfradrag op- gjorte indkomst. Dvs. at der ikke kan bli- ve tale om underskudsfræmførsel på grundlag af uddelinger. Driftsmæssigt un- derskud i fonden kan derimod fremføres efter ligningslovens § 15.
- 2) Efter § 6 anses uddelinger først og frem- mest for foretaget på grundlag af skattefri rente- og udbytteindtægter (prioriterings- reglen). Driftsomkostninger fragår deri- mod i de skattepligtige indtægter.
- 3) Fondes uddelinger til almennyttige for- mål, jfr. § 4, stk. 1, giver ret til et særligt konsolideringsfradrag på 25 pct. af det uddelte beløb, jfr. § 5, stk. 1.
- 4) Uddelinger til andre formål end almen- nyttige (§ 4, stk. 2) er alene fradragsberet- tige, hvis modtager er skattepligtig der- af.

For at en udgift kan fradrages som en driftsomkostning efter statsskatte lovens § 6, skal der være en mere eller mindre direkte forbindelse med den indkomstskabende akti- vitet.